

12. Czy rada gminy może wprowadzić dodatkowe kryterium wydawania zezwoleń, np. prowadzenia uprzednio działalności gospodarczej w zakresie sprzedaży napojów alkoholowych?

Zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 10 stycznia 2018 r. o zmianie ustawy o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi oraz ustawy o bezpieczeństwie imprez masowych, zezwolenia, które zostały wydane przed dniem wejścia w życie tej ustawy, zachowują ważność na okres, na jaki zostały wydane. Należy stwierdzić, że po upływie tego okresu, przedsiębiorcy prowadzący wcześniej działalność w zakresie sprzedaży napojów alkoholowych nie będą uprzywilejowani przy wydawaniu kolejnego zezwolenia. Kryteria wydawania zezwoleń, w przypadku, gdy liczba wniosków o wydanie zezwolenia przewyższa ich maksymalną liczbę ustanowioną w uchwale, zawiera dodany powołaną ustawą art. 18 ust. 3b ustawy z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi (Dz. U. z 2016 r. poz. 487 ze zm.). Zgodnie z tym przepisem, zezwolenie w pierwszej kolejności wydaje się uwzględniając **kryterium jak największej odległości punktu, w którym ma być prowadzona sprzedaż napojów alkoholowych od najbliższego działającego punktu sprzedaży napojów alkoholowych, liczonej najkrótszą drogą dojścia ciągiem dróg publicznych**, a w następnej kolejności – **kryterium prowadzenia przez wnioskodawcę jak najmniejszej liczby punktów sprzedaży**.

Należy stwierdzić, że wprowadzenie dodatkowego kryterium, związanego z posiadaniem wcześniej zezwolenia, stanowiłoby naruszenie zasady równego traktowania nie przewidziane w ustawie, a zatem naruszające art. 32 ust. 2 Konstytucji, zgodnie z którym nikt nie może być dyskryminowany w życiu politycznym, społecznym lub gospodarczym z jakiegokolwiek przyczyny. Zasada ta wyraża obowiązek niedyskryminacji zarówno w stanowieniu, jak i stosowaniu prawa - *zakaz dyskryminacji wynikający z art. 32 ust. 2 Konstytucji RP nie jest tożsamy z zakazem różnicowania sytuacji podmiotów prawa. Jest to natomiast zakaz nieuzasadnionego, różnego kształtowania sytuacji podobnych podmiotów prawa, w procesie stanowienia oraz stosowania prawa. Dyskryminacja oznacza, zatem nienadające się do zaakceptowania tworzenie różnych norm prawnych dla podmiotów prawa, które powinny być zaliczone do tej samej klasy (kategorii), albo nierówne traktowanie podobnych podmiotów prawa w indywidualnych przypadkach, gdy zróżnicowanie nie znajduje podstaw w normach prawnych* (wyrok Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z dnia 20 czerwca 2016 r., sygn. akt III AUa 247/16).